

حکایتی دز و قاضی

archive.org/details/@aso_mahmudi

حکایتی دز و قاضی

چاپ کرا له سهر نفقه‌ی محمد آمین عصری خاوه‌نی کتیب‌خانه‌ی

ترقی له کرکوک

حقوقی چاپ‌لیدانی محفوظه بو محمد آمین عصری هرکی طبعی

بکا قانوناً مسئول نه‌بی « نرخی پنجا ۵۰ فلسه » ۱۳۷۳ هـ ۱۹۵۳ م

بسم الله الرحمن الرحيم

اُگیرهوه که له زهمانی هارون الرشیددا لهشاری بغدادا
پیاویک بووه زور مسلمانو بهدین ناوی بشر ولقی بشیر بو
اسری قضاوتی بهراستی وپاشی بهجی اُهینا وشه و هموشه و به
عبادت خدای اُبووارد وهو روژی به روژو بو . اُهلی بغدادا
زور اعتقاد (باوهر) یان به تدبیری هه بو . به عبادت و خدا
پرستی به نوعی خوی رازاند بووه که هیچ کس نهی اُتوانی
له قصه کردن برامبهری بکات .

شهویک به تنیا له برچرا موتالای حدیثی اُکرد گه یشته
اُو حدیثه که پیغمبر صلی الله تعالی علیه وسلم فرمویتی (احب
الصلوة فی الجنان والبساتین) یعنی حهز له نوێژکردنی ناو باغ

ويستان اُكهم قاضی اُم حدیثه ی پی خوش بو له دل خویا گوتی
 سبه یی من بهم حدیثه معامله اُكهم وایتر له مه و پاش زور
 جار له ناو باغ نویژ اُكهم . له پاش اوهی قدری موتالای کرد
 خهوی هات ویستی کتیبه که هه ل بگری و بځه ویت ، له کتیبه
 که دا چاوی به حدیثی کی تر کهوت نوسرا بو (النوم أخ الموت)
 یعنی خه و برای مردنه . قاضی که چاوی به مه کهوت خهوی
 زرا له دلی خویا گوتی شتیک که برامبه ری مردن بکات لازمه
 که انسان له و شته دور بیت . دیسان به موتالای کتیبه که
 مشغول بو وه . ژنی قاضی باغی کی کرد بو و کو هشت خوش
 ویر بو له ریخانه و سابل و ونوشه و گلی رنگا وره رنگ و درختان
 میوه دارو سرو صنوبر و شمشاد و چنار و کاج و عود و عوسج
 به هر چوار اطراف اُوباغه دا سریان گه یشته بو وه که کشیان
 فلك وله هر چوار لاوه آوی و کو کوثر جاری بو که شاعر له
 مدحی اُوباغه فرمویتی . شعر :

یربو له گل و لاله ی رنگا وره رنگ

یربو له میوه ی تازه و خوشو جوان

بای نسیم له سیه ری درخته کانا

دای خستبو فرشی آوریسمی ایران

او باغه له دهري شاربو و مدتی بو قاضی نه چو بووه ناو او
 باغه . شه ویک له شهوان قاضی خیالی کرد که سبهینی روژی
 جمعه بو بچیت له ناوی او باغه دا نویژی بیانی بکات و تماشای باغه
 که یش بکا . و حدیثه که ی پیغمبر به جی بهینی .

قاضی غلامیکی هه بو ناوی بختیار بو بانگی کرد کوتی ای بختیار
 بیانی له گیل فجر هه لسه ، گوید ریژه مصری به که زین بکه
 ونی هینه بهر ده رگا اُمهوی نویژی بیانی له باغ بکم غلامه که
 عرضی کرد به سرچاو . له پاشان غلام رویش ت بوایشی خوی
 وقاضی چووه ژوره وه له ناو جیگادا به استراحت خهوت .
 غلام او شه وه له ترسی اوهی نه و کو خبری نه بیته وه دره ننگ
 هه لسی نه خهوت ، چندی له شه و تی پهری بو نه یزانی چی وه خته
 و چند له شه و پریوه گوید ریژی مصری ی زین کرد و بردیه
 بهر درگای مالی قاضی و بانگی کرد کوتی : قوربان هه لسه او
 گوید ریژه کم زین کرده وه له بهر درگایه . قاضی که ده نگی
 غلامی بیست هه لسا نه یزانی چه وه خته تماشای آسمانی کرد له
 بهر اوه مانگه شه و بو وهای یزانی روزه جبهی له بهر کرد مزه ری

نایه سهری ویه-لاوی هکرده پی سوار بو لهشاری بغداد
رویشته دهره وه روی کرده باغ لهسر ریگای باغه که دا
قبرستانی هه بو که قاضی گهیشته او قبرستانه قضا وای هینا
دزیک له ناو قبره کانا خوی مات کرد بو ، که چاوی کهوت

غلام گوی در بزه مصری زین کرد وقاضی سواری بو
به تنها له شاری بغداد رویشته دهره وه

بِه قاضی و تانیا و به سواری گوید ریژ به ریوه اُهات دوعای
 اُخویند . دزه که شمشیری ههل کیشا وهه لسا سری ریگای
 گرت و بانگی کرد (ای قاضی له جیگای خوت راوسته)
 که قاضی چاوی کهوت به دزه که شمشیری به دسته وه بو
 اندامی لرزی و گوتی تو کی یت : دزه که جوابی دایه وه
 گوتی ، من دزم قاضی گوتی : تو له خدا ناترسی دزی اُ که یت ؟
 دزه که گوتی : ای قاضی له خدا نه ترسانمایه بانگم نه اُ کرد
 شمشیرم اُدا له گردنت . ایستا یا اُبی گوید ریژ له گل لباسه
 کانت بدهی به من و یا خود اُتکوژم . قاضی که اُم قصه یه ی
 بیست دو کهل له سه ری چو وه دهره وه گوتی اُمی بی حیا تو
 هیچ شرم له من نا که ی من قاضی مسلمانانم . دزه که جوابی
 دایه وه گوتی تو شرم بکه و قصه ی بی فائده مکه منیش دزی
 مسلمانانم . مده تیکی زوره به شوین راویکی وهادا اُ گرام
 خوای تعالی توفیقی دام و اتولباسی باش و گوی در ژه وه بوی
 به نصیبی من زو له گوی در ژه که دابهزه وروت به ره وه هرچی
 تو هه ته مالی منه قاضی سری به رز کرده وه بو آسمان و گوتی :
 استغفر الله إلهی تو دانای حالی بندگانی چه گناهیکم هه یه وا

گرفتاری دهستی ثم دزدت کردم اچھا دزدہ کہ گوتی :
 لا حول ولا قوۃ إلا باللہ العلی العظیم . اُمہ چی بلاییکہ زو
 خوی ومنیش رزگار ناکات .
 قاضی کوتی پہاہہ کہ قصہ بیکت پی الیم .

دزدہ کہ شمشیری مہل کیشا و گونی ای قاضی لہ جیگای

دزگوتی : هر قصه ييكت ههيه زو ييکه وروت بپهروهه !
 قاضي گوتی : ای پياوی مرد اگر تو دزی نکهیت رزقت
 نابی ؟

دزگوتی : أی بی عقل تو بوچی قرآنت نه خوریندوه
 خدايتعالی له قرآن دا فرمویتی (نحن قسمنا بينهم معيشتهم)
 یعنی هر عبد يك به كاريك و پيشه ييك رزقمان بو قسمت كړدوه
 قسمتی منیش اُمهيه كه ترزو له سر اولاغه كه بپينه خواره وه
 وروت بكه موه به سلامتی روم بوایشی خوم .

قاضي گوتی پياوی چاك به وازم لی بپينه بروم عبادت بوخوا
 بكه م وبه مرادی خوم بكه م دزگوتی : مرادی من له تو
 حاصل أيت چون بره لات بكه م وواز له قسمتی خوم بپينم .
 قاضي گوتی : ای مردی آزا شرم بكه بی مروت مه به
 پيغمبر صلی الله تعالی عليه وسلم فرمویه تی (الحياء شعبه من الايمان)
 هر کسی شرمی نه بی ایمانی نه .

دزگوتی : ای بی مروت ای تو بوچی شرم ناکه ی وزو
 روت نابيته وه جنابی قاضي ، اُمهيش پيغمبر فرمویه تی كه أليت
 (الحياء مانع الرزق) یعنی حیا مانعی رزقه . ایسته زو روت

ببهره‌ده و قصه در پیرامون که

قاضی گوتی : ای جوان میرد - خ - دایتمالی فرسویه‌تی
(السارق والسارقة فاقطعوا ايديهما) یعنی بزدان که گرت ده‌ستی
ببرن اگر زن و اگر پیاوپی - دزی حرامه

دزه که جوابی دایه‌وه گوتی : ای قاضی توش اگر
أتوانی و هابکه . له کتیب‌دا خویندومه حدیثه : اگر کسی
له بر برسی‌یه‌تی نریکی هلاکی بیت چشتی مرداره‌وه‌بو که
حرامه بی‌خوات دروسته و مالی تو له‌گوشتی مرداره‌وه‌بو
کتر نیه .

قاضی گوتی : هتا کهی و چند وعظت بو بخونیم و جوابم
بده‌ته‌وه .

در گوتی : لازم بو تو بهم نیوه شه‌وه له مالی خوت نهاتی
یا به دهره‌وه . که و ابو مالی تو هین منه ای جنابیی قاضی
چون أتوانم بهره‌لات بگم که به‌سلامتی بروی . اگر چه
ا کهی له ده‌ست من رزگار بی لباسه‌کانت و گوید ریژه که
تسلیم به من بکه بوخوت به استراحت برو .

قاضی گوتی : ای مردی آزا شه‌وملی تیک چو وها حالی بوم

که نزدیکی روزه نهم زانی نیوه شهوه .
دزگوتی : جنابی قاضی که وابی تو علمی استیره نازانی که
حهوت استیره و دوازده برج ونو درجه وشصت دقیقه ههیه
منزلی مانگک وجیگای استیره کان ناناسی بویه بی وقت له مال
دهر چوی و دو چاری أم زحمته بویت .

قاضی گوتی : ای جوانمرد پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده تی
(من آمن بالنجوم فقد كفر) یعنی هر کسی ایمان به استیره
بکات کافر ابدت دزه که جوابی دایه وه گوتی : ای قاضی
اگر تو انکاری استیره کان بکایت به تحقیق اُبی به کافری
مطلاتی . چونکه جبرئیل نو آیتی حقی له بابته استیره کانه وه
بو پیغمبر هیناوه .

- قاضی گوتی : او نو آیته کامه ته ؟
دزه که جوابی دایه وه و گوتی :
(۱) یه کهم : انا زینا السماء بزینة الکواکب
(۲) دوهم : ولقد جعلنا فی السماء بروجا .
(۳) سی هم : والقمر قدرناه منازل .
(۴) چوارم : والقمر والنجوم مسخرات .

(۵) پنجم : فلا أقسم بمواقع النجوم :

(۶) ششم : لتعلموا عدد السنين والحساب .

(۷) هفتم : وبالنجم هم يهتدون .

(۸) هشتم : والشمس تجري لمستقر لها .

(۹) نهم : والسماء ذات البروج .

که و ابو ای جنابی قاضی هر کس انکاری يك حرفی قرآن
بکات کافر ایت اگر تو انکاری ثم نو آیته نا کهیت
بوجی انکاری استیره ا کهیت ؟ ایستا زو لباسه کانت
دابکه نه وقصه ی زیاد مه که ، به سلامتی برو .

قاضی گوئی : ای برای عزیز تو که منجمی کی هینده باشی
بزانه طالعی من چا که یا خود خرابه ؟

دزه که ووتی : پرسیاریکی زور گران ا کهیت . اگر
عاقلی جوابت ا مهیه : تو هینده که ری چاوت له ریگایه که
چی له من ا بری . له کهل ا مه دا که توشی ثم بلایه بویت
هیشتا له من سؤال ا کهیت . تو بزانه قمر له عقرب دایه به
دو درجه و سی دقیقه و حوت ثانیه و مریخ له چوارم دایه
له م و مخته دا دزی و له ریگا خلق روت کردنه وه باشه . فقط

چاك نيه قاضى له مال خـوى يـتـه دره وه . ايتـر زوله گوى
دریژه كه دابهزه ولباسه كات دابكه نه وى يان ده به من به
سلامتى برو بوهر لايك حهز اكه ت .

قاضى گوتى : پياوى چاك به وازم لى بهينه بروم حديثى
بيغمبر صلى الله عليه وسلم به جى بهيم كه فرمويه تى : (حهز
له نويز كردن اكهـم له ناو باغو بوستاندا) منيش بوأوه
هاتوم بچم له ناو باغ نويز بكهم .

دز گوتى : كه تو به حديث ايش اكهـت بوچى لهـم
حديثه بى خبر بویت كه بيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمويى :
(الرفيق ثم الطريق) يعنى انسان لازمه رفيقى بى بورىگسا
اگر تو رفيقى يا غلامى له گهـلتا ببوايه دهسه لاتم به سرتا
نه أبو وله ژير دستى منا بهم نوعه ذليل وپريشان نه أبويت .
قاضى كه أمهى ييست له دلى خسويا ووتى : خسوز كه
نختيارى خدمتكارم له گال خوم بهينا به .

أجـا دزه كه ووتى : زودابهزه وروت بهره وه بسوكوى
أچى برو .

قاضى ووتى : اى مردى آزا حضرتى بيغمبر ﷺ فرمويى

(المسم من سلم المسلمون عن يدهم ولسانه) یعنی سلطان
 او کسبیه که مسلمانان له دهست وزیرانی امین بن مکر تو
 مسلمان نیت که ناهیلی بیجم طاعت و عبادتی خدایتعالی بکهم؟
 دزه که جوابی دایمیه کوتی : تو رشوت (برتیل) اونده
 اخوی که بغداد ویران نایت چونکه خوا رحم اُکات
 تو به روز عالم روت ا کهی منیش به شه ودها روت
 اکهم چونکه مجبورم ای نا قاضی من مسلمانم و ایمانم به قرآن
 هیه . و به حدیث معامله ا کهم به لام کچی آموزاییکی خوم
 ماره کردوه ونه یکت دینارم له دستایه ونه له مالدا هیچیم هیه
 و دایکی کچه که داوای لباسی بو کینی له من ا کات . هتا امشهو
 بنام برد بو کلامی خدا و تفاؤل کرد قرآنم کرده وه ام آیتهم
 بو هات که افرموی (لیس للانسان الا ماسی) یعنی هیچ
 بو انسان نای به غیری سعی کردن . له ایشی کاری دنیـاـدا
 هروکو خدایتعالی وهای فرمووه له کتبی مشارق الانواردا
 چاوم بهم حدیثه که وتوووه که حضرت پیغمبر ﷺ فرمویه تی
 (تسارقون ثغانمون) وله نخته ی رملدا دیتومه که ام سعاته
 سفر کردن باشه و تماشای تقویم کرد مریخ له چوارم دایه

و مستری له منازل وقر له عقرب دایه دزی وریکا کرتن چاکه
 در حال سلاخیم هه لگرت و بر دزی له مال هاتمه دره وه پازده
 فرسخ به ریدا هاتوم وایی به پازده فرسخ اُجا بگه مه وه مالی
 خوم و چونکه اُم به کوخا لازمه لباسی تازه واولاغیم یی
 ایستا زو له گو دریره که دابهزه ولباسه کانت دابکه نه یسده
 به من به سلامتی بر و رورتر قصه مکه بابه تیغی زامدارت نه کهم
 قاضی گوتی : لا حول ولا قوة إلا بالله العظيم مگر تو
 دیوی که اونده اذیت وزحتم ادهی .

دزه که ووتی : ا گر من دیویم تو کافری به دلیلی او
 آیه که خدای تعالی له قرآندا فرمویتی (إنا أرسلنا الشياطين
 علی الکافرين) یعنی دیومان روانه کرد بوسه کافران ای
 حضرت قاضی له تفسیردا خویندومه که زمینی شوره له حضور
 خدایا شکاتی کرد گوتی الهی ای اوهی که پروردگاری
 عالمی ورازقی انس و جنی ام تالی و شوریه چیه له منا
 خلقت کردوه که هیچ کسی نزدیکم ناکه وی و گیا له سرمن
 ده رناچی خوم بی بهشم و کس نفع له من نابینی . حضرت
 رب العزة جوابی دایه وه فرموی بوجی شکات اکهی

له سرتو شکر واجبه که تو اوزمینه نیت خلقت بکه مبدیت
به جیگا و مسکنی قاضی به کان که به سببی شومی او انه وه بکه ویته
عذابه وه . وه ختی زمین امه ی بیست نالاندی و گریا عرضی کرد
الهی راضی بوم به تقدیری ازلی . ای قاضی احوالی تو امه یه
که بیست . چا کترین قصه اویه که که م و کورت بیت .

ای قاضی زو له گو در یژه که دله زه با به تیغی زامدارت نه که م

زوبه قسه له حدی بهری

قاضی گوتی ای بی حیا واز بهینه بروم ریگا کهم برده
 دزه که ووتی : توبه من ألیت بی حیا من چی به تو بلیم
 له و روزه که وه تو بوی به قاضی بغداد همو خلق هاوار
 اکن له بر مکرو حیلهی تو خلقی پنا آبه نه بهر خدای تعالی .
 زو روت بهر وه و او وه خنی سبهینه .

قاضی گوتی : پیاوی چاک به حورمتم بگره و به حدیثی
 پیغمبر ﷺ معامله بکه که فرمویتی (العلماء ورثة الأنبياء)
 یعنی علما وارثی پیغمبران .

دزه که جوابی دایه وه ووتی : قاضی به کان علمی عالمانیان
 نیه . قاضی ئهم زمانه اگر مردو بینن کفنه کهی اگر نه وه .
 ای قاضی اگر تو وارث پیغمبر یدت امنیتش مخصوصی خدام
 به دلیلی ام حدیثهی پیغمبر که فرمویتی (اهل القرآن اهل الله)
 یعنی او کسانهی قرآن اخوینن خاصهی خدان . من به
 جهوت قرائت قرآن اخوینم به دایمی .

قاضی لی یرسی او جهوت قرائته کامه به . دز ووتی به کهم
 ئی اقر نافع . دوم : قرائتی ابن کثیر . سی هم : قرائتی ابو عمرو

چوارم : قرائتی ابن عامر . پنجم : قرائتی عاصم . ششم : قرائتی حمزه . هفتم : قرائتی کسائی .

قاضی که اُمّی بیست متحیر بو له دلی خویا گوتی نهم دزه چون نهم عامه ی هه یه . له پاشان گوتی ای مردی آزا تو که له قرآن وحدیث آگاداری بوچی ظلم له من اُکهی خدای تعالی فرموتی (لعنة الله على القوم الظالمین) لعنتی له ظالمان کردوه . دزه که گوتی : تو ظالمی که شهو به تنیا وبی رفیق له مال هاتویه دهره وه لعنتی خدا بهرتو اُکهوی . ایستا زو گویدریژ ولباست همو تسلیم بکه . بچو و بو جهنم قصه کردن له اندازه تی بهری ، سه زمان مه پیشینه .

قاضی ووتی : ای مفسد وازم لی بهینه ریگام بهره لا بکه وبرو . دزه که گوتی : به من ألیت مفسد ؟ اُخا له سه رم واجب بو له سه ر گویدریژه که بتخمه خواره وه ولباسه کانت دابکه نم روتت بکه مه وه چونکه ایشی مفسد چاک نابی چونکه خدا فرموتی (ان الله لا یصلح عمل المفسدین) یعنی ایشی مفسدان چاک ناییت . چونکه به من ألیت مفسد لازم بو

سرم وه کو سیر روتت بکه مه وه گوید ریژ ولباست هرچی
به یه بی بهم .

قاضی ووتی : ای دز خدای تعالی دهرنگک انسان
گری فقط گران ایگری وه کو فرمویتی (ان بطش
رباک لشدید) تو بترسه روژی گرفتار نه بی .

دز گوتی : راسته خدا مهلتی دابه تو هتا . امشه و گرفتار
بیت به دستی من وله قاضی یه تی توبه بکه یت وا ایستامحکم
توی گرت چرنکه خه لک له دستی تو همو هاوار ا کون
وله تاو قاضی یه تی تو روحیان دهر اچیت وبه گریانه وه مردنی
تو له خدا طلب ا کون . ایستا زوبه تریکی بیانی یه .

قاضی ووتی : پیاوی چالک به پیغمبر فرمویتی (ارحم ترحم)
یعنی رحم بکه حتی رحمت پی بکه کن .

دز ووتی : اگر من رحم به تو بکه م خدا رحم به من
ناکات چونیکه پیغمبر ﷺ فرمویتی (من اغان ظالما فسلطه
الله علیه) یعنی هرکسی یاریده ی ظالم بدات خدا او ظالمه
مسلط ا کات به سربیا تو ظالمی به سهر نفسی خوت ورحمت
نیه به کس .

قاضی گوتی: ای جوان مرد تو بهم آیته معامله بکه که خدا فرمویتی (والذین اوتوا العلم درجات) یعنی علما درجه‌ی به‌رزه تو وه کو منی و منیش وه کو توم - و مشهوره (الجنس مع الجنس یمیل) همو کسی و همو شتی میلی له گل هاو جنسی خویا هه یه .

دزه که گوتی: جنابی قاضی من له گل تودا هیچ مناسبتی نه تو قاضی و امام شاری بغدادی صاحب رتبه و مال و جاهی: رشوت و مالی هه تی وان ووقف أخوی . دو کس بوشکات بینه لات له هریه کی له و دو کسه نیوه ی حقه که یان ابری . من بیاویم بی مال و حال و سرگردان به دست جهوری چرخه وه گیروده بووم . زوبه روت بیه‌زه وه دره‌نگه ...

قاضی گوتی: ای جوان هیچ وه ختی بی عقل مقابلی عاقل، نابی خدا فرمویتی (الذین یعلمون والذین لا یعلمون .)

دز ووتی: ای قاضی تو عاقلی و من بی عقلم چونکه پاترده فرسخ ریگا به هزار مشقت ها توم که مقصودم له تو حاصل بی وحتی مقصودم حاصل نه بی ناچه دوواوه توبی عقلی که أم نیوه شهوت به روژ زانی وه به جاهلی و بی عقلی بوی به

قاضی . خدای تعالی به حکم و قراری تو نابی راضی علمه که ت
 بوتو له ضرر زیاتر هیچ قازانجی نیه اگر تو عالمی بوچی بهم
 حدیثه معاملات نه کرد که فرمویستی (انما الأعمال بالنیات)
 ایتر زو تسلیم بیه

قاضی ووتی : ای جوان مرد هیچ عبادت بو خدا اُکھیت ؟
 دز گوتی : چون عبادت بوخوا نه کم که بهم نیوه شهوه
 توی له شیرین خهو جیا کردوه شهوه و ناردوتی بومن رنج
 به خسار نه بوم ایتر قصه کردن به سه روت بیه رهوه .

قاضی امجا گوتی : ای مردی آزا تو که اُونده له حدیث
 آگاهداری نازانی حدیثی پیغمبره که اُفرموی (اتقوا
 دعوة المظلومین فانه مقرون بالاجابة وان کان کافراً) یعنی
 بترسه له دوعای مظلومان چونکه زو قبول اُیت . اگر چه
 او مظلومه کافر بیت .

دز ووتی : ای قاضی له حدیثدایه که دوعای چوار کس
 مقبول اُیت یکهم دوعای رعیت له حق پادشاه دوم دوعای
 شیخ و ماموستا له حق مریدان و شاگردان سی هم دوعای
 باو و کو دایک له حق اولاد چوارم دوعای غریبان له حق

دراوسی یان . ای قاضی راست بلی له م چوار دوعایه دوعای کامیان
له تو کاری کردوه وچی نوعیک ظلمیکت کردوه که له جزای
او ظلمه دا امشه و بدستی من گرفتار بوی . ایستا زو دابهزه
ولباسه کانت دابکه نه بو هر جیگای اچی بچو وقصه دریو
مه که ره وه .

قاضی ووتی : ای جوان وازم لی بهینه اگر خراپه له حق
بکه ی توش دوچاری خراپه اُبی . اوسا که پشمان بسویت
فائده ی نیه نازانی کسی خراپه له حق یکی بکات او که سه
دوچاری خراپه اُبی .

دز ووتی : ای قاضی أم نصیحت و قصه و وعظه ی تو
بی فائده یه تقدیر وها بووه که امشه و من تو روت بکه مه وه
غیری اُمه که روت بیته وه هیچ چاره وعلاجت نیه .

قاضی گوتی : ای جوان مرد خدایتعالی قدرتی هیه که تو
بیهینیه سر ریگای راست و وازم لی بهینی له قرآندا فرمویه تی
(بحوالله ما یشاء و یثبت و عنده أم ال-کتاب) یعنی خدایتعالی
قدرتی هیه که حکمی که کردویه تی محوی بکاته وه و به نوعیکی
تری بگیری .

دز گوتی : بلی راسته اُما حضرتی پیغمبر فرمویتی (من
 قلم بما هو کائن بینا) یعنی اُوهی که قلم له روژی اُول دا
 نویسیویه تی نا گورری. ایترا زیاتر قصه مه که له گوید ریژه که
 دابهزه خوت روت بکه ره وه و به دستی مبارکی خوت
 لباسه کانت بده به من و برو اوا نه زیکی بیانی به

قاضی گوتی : ای جوان مرد اُم کارهی تو بی برکته .
 دز گوتی : وه خنی برکتی نابی که به اسراف خرجی
 بکه من هرچی که دهستم بکه وی به قدر احتیاجی خوم
 صرفی اُکم بو اُوهی بره کتی باقی بی ..

قاضی گوتی : باشه تو هر چیم هه به لیم اُستینی منیش
 رجات لی نه کهم لطف بکه له گیل من و هره هتا بهر درگای
 باغه که له وی اُجا دا اُبهزم به رضای خوم گوید ریژ و لباسه کم
 تسلیمت اُکم .

دزه که گوتی : ای قاضی اُته وی به فیل و حيله بمبهینه
 بهر قاپی باغه که هاوار بکه یت باغه وانه که یت بمگری
 ویاخود اُوسا من له ترسا فرار بکهم وله چنگی من رزگار بی
 من له گل تو چوت دیم . زو روت به ره وه من له تو

زور زان—ترم .

قاضی گوتی : عهد بی سویندت بو اُخوم له نزیکی باغه که
دابه زم وروت ببه مه وه وهیچ هاوار نه کهم گوید ریژو لباسه
کانم پیت بدهم .

دز ووتی : ای قاضی خدای تعالی له قرآندا فرمویه تی
(ولا تلقوا بأیدیکم الی التهلکة) یعنی بدهستی -خوتان مکه ونه
هلا که ته وه . من له گل تو که هاتم له بهر درگای باغه که
باغه وانه کان خبردار ابن و همویان یاریدت اُدهن و اُمـگرت
وگوریسی اُخه نه گردنم و به ناو شاری بغداد اُمـگیرن
وامخه نه زندانه وه . خریکی گرفتاری اُم دردهم بکهـن ؟ اُم
قصانه فائده ی نیه . چاره ت اُوه یه زو گوید ریژو لباسه کانت
بدهی به من ایتر قصه نه که ی بوخوت بروی .

قاضی که اُم قصانه ی له دز بیست زور دام او و متحیر بو
جوابی ندایه وه سه ری شور کرد و فکری کرده وه .

دزه که تماشای کرد قاضی مات بو وه و قصه نا کا ، چو وه
پیشه وه قاضی له سه ر گوید ریژه که دا گرت وکلاوو
میزه ره که ی له سه ر دا که ند وپی گوت : قاضی زو بدهستی

خوت لباسه کانت دابکه نه وپیده به من .

أجبا قاضی نا علاج لباسه کانی دا که ند ودای به دزه که
تنها کراسو دهر پی که ی له بردا مایه وه . دزه که به قاضی ی
گوت له ابن عباس ائیسگیر نه وه که پیغمبر ﷺ فرمویتی
(القمیصین القمیص لیس له حلاوة الايمان) یعنی صاحبی
دو کراس شیرینی ایمانی نیه که و ابو ای قاضی تو له مال وه
چندقات لباسی تری هیه ؟ زو کراسو دهر پی که یشت دابکه نه
وپیده به من لازمه .

قاضی گوتی : ای بی انصاف روتم مکه ره وه من نویژ
اکم .

دز گوتی ای قاضی (رسول ﷺ) فرمویتی (صلوة العریان
جائز) یعنی بهرونی نویژ کردن دروسته .

قاضی ناچار بو کراسه که ی دا که ند ودای به دزه که .
دزه که گوتی : ای قاضی زو در پی که ش دابکه نه بدهری
هتا بهم شیره زامار نه بویت .

قاضی ووتی : ای بی انصاف عیم دهر مه خه دهر پی که کم
لی مه ستینه .

دز ووتی : ای قاضی بوچی تو او مسئله بهت نه بیست ووه
که حکیمی هه و خبریان دای گوتیان دوینی شه و دز چو و ته

دزه که قاضی له گوید ریژ دا گرت وکلاوو میزده کهی
له سهر داکه ند

مالی ایوه . حکیمه که گوتی . خدایا او دزه کوینخا مال
نه بونی گوتیان ای حکیم چون ائی به کوینخا . حکیم گوتی
اگر کوینخا بوبی گسکی له ماله که ادا . اءجا ای قاضی من
اول جار عرضی توم کرد ائم به کوینخا کهم و زور هرچیت

ههیه هینی منه . دربی کهشت دابکه قاضی . هتا کو بیم
من له تو راضی ای جنابی قاضی درنگه زو دای بکه نه .
قاضی ایترا نا علاج دربی کهی دا کهند ودای به دزه که
له پاشان دزه که چاوی به پی لاوه کانی قاضی کهوت دره ننگه
که وشه کانیشته دابکه نه لم قصانه دابون دزه که چاوی به
آنـگوستیله ییک کهوت له دستی قاضی دابو گوتی ای قاضی چه
مذهبیکت ههیه ؟ قاضی گوتی : له سر مذهبی شافعیم .

دزه که ووتی : بویه آنـگوستیله کهت کردو وه ته دستی
چه پ . دای بکه نه بیده به من بیکه مه دستی راستم چونـکه من
دوازده مذهبم ههیه . أم یادگاری تو له دستمدا بیت وهیچ
وهختی له فـکرم ناچیت . وتوش چاوت له هرکسی بی
آنـگوستیلهی له دهستا ههنی من ا کهر مه فـکرت .

قاضی نا چار اموستیله کهی دا کهند دایه دستی دز بر گوتی
(أنت للمفسر وأنت المخبر وأنت المنجم وأنت المهندس وأنت
العالم وأنت الواعظ وأنت الساهر وأنت الحافظ وأنت الشاعر
وأنت الشجاع وأنت المبارز وأنت السارق لا بارك الله عليك)
یعنی خدایتعالی رحمت پی نه کات ومبارکت نه بی چونـکا

رحمت به من نه کرد . خلاصه قاضی به روتی و پی خاوسی
به دلیکی پر درده و روی کرده دزه که گوتی : چونکه امانت
گشت له منت سهند یاخوا بی برکت بیت .

دزه که گوتی : یعنی له شه صت گهز میزه ری تو يك
کراسی منی تیا نابیت . اُمهی گسوت ولباسه کانی قاضی له بهر
کرد و سوار ی گوید ریژه که بو آوزه ننگی لی دا هینایه رقص

دزه که قاضی روت کرد و گهله و گونی وهك
کوله گه دهر کهوت

وسا و گوتی : ای قاضی مالی تو حلاله و چونکه کهوتونه

ستی من حلال تر ایت . دیسان ووژیک اُبی به چاو
 پی که ورتنی تو مشرف بم . حال حاضر به دوعا .
 قاضی گوئی (لا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظيم) اُجا
 قاضی که ررایه وه بو مالی خوی وه ختی رویشه وه ژنو مالی
 وپیاوه کانی چاویان پی کهوت روت و قوت و پی خاوسه

❧ قاضی وها روت قوت کهله گُن ودهر پی خاوس ❧
 ❧ کهیشه ماله وه ژن و منداله کانی زور ترسایان ❧
 ❧ وغمبار بون و کپرستن ❧

وعاجزو غمباره نه گوید ریژ ونه لباسی و وکراسی و دهر پی وعصاو
 کهوشی ههیه تمجیان کرد چون لباس و میزه رو اسبایان
 هینا له بهریان کرد وله ناو شاری بغداد دهنگ بلاو بووه وه
 که شهو له ریگای باغ دزیک قاضی روت کرد وه ته وه
 پیاوه گه وره کان و اشراف همو چون بو دیده نی قاضی ، قاضی
 سر گذشته ی، خوی و دزه که به تسواوی بوی گیرانه وه
 له وشاره دا شاعریک هه بو که أم خبره ی دزو قاضی بیسب
 احوالی اوانی کرد بو به شعر گوتهوی :

هاته سر ریگام دزیکی بی پیر عاقل و زیره ک عالم و زور ژیر
 گوید ریژه که ولباسی لیم سه ند دلیلی پیم گوت آزانه و خیر
 شمشیری تیژی به دسته وه بو زبانی تیژتر له همو شمشیر
 تصادف له مجلس قاضی دا أم شعرانه یان آخویشده وه و قاضی
 باسی دزه که ی وقصه کانی اکرده .

قاضی غلامیکی هه بو چوبو دره وه پیاویکی دی جل و بهرگی
 قاضی له بهر کرد وه و سواری گوید ریژه که یشی بو وه
 وله بهر درگا راوستا وه غلام چاوی بهم پیاوه کهوت زوتر سا
 چونکه زور سامدار بو زو چو وه ماله وه و گنوتی جنسابی

قاضي پياويك وا له بهر قايي سواړي گوي دريژه كه ي تويه
ولباسه كاني توي له بردايه وكتيبيكي به دسته وويه اليت ايشم
به قاضي هه يه . قاضي كه اُمهي ييست گوتي يا خوا
بو ايمه خير بي وبو دژمنان شر بي . زو درگاي حه وشه
محكم داخن ومه هيلن بيته ژوره وه كتيبي نه بو هرچيم هه بو
به آيت و حديث له مني سه ند ايستا كتيبي هيناوه ابي
چي بكات . كه قاضي اُم قصانه ي كرد له نا كامه وه دزه كه هاته
ژوره وه بي سلام كردن چوله لاي سه روي قاضي يه وه دانيدشت
قاضي گوتي : اي بي ادب به بي رخصت بو چي هاتويه
مالي ايمه وله برچي سلام نا كه يت ؟ نازاني من قاضي شاري
بغدادم وچوت له ژور منه وه دانشتي .

دزه كه گوتي اي قاضي سلام له سي جيگا اكري : اول
له ترس و خوف دا : من له تو هيچ ترس و خوفم نيه . دوهم :
بو طمع .. من هيچ طمعم به تو نيه ورياييت نا كه م . سي هم :
قاضي اسلام نيه و تو دوري له مسلماني وه كو شاعر اليت .
دردت گرانه نا گات به درمان عمرت تي پهرري نه كه ييه سامان
بوي به امام وپيشه واو قاضي بوچي هر نه بوي توبه مسلمان

قاضی جوابی دایه‌وه گوتی : من خوم به مسلمانان ازانم
 و معاشم حلاله دزه که گوتی : ایوه رشوت و سود اُخون
 و کرده‌وهی باستان اُمه‌یه هرلای گویدریژیک مردار بیت‌وه
 اَلین اُمه بو دعا گویان جائزه . قاضی لهم قصه‌یه رنگی
 تیک‌چو و زور ترسائه گوتی :
 ای شیخی گه‌وره به خیرهای سرچاو له کویه‌وه تشریف

﴿ دزه که هاته بومالی قاضی ورویش له زور گشتیان دانست و سندن ﴾
 ﴿ نویسی له سر هزار دینار ﴾

هاتوه ایشتی چیه ؟

دزه که گوتی : تو له وانه مپرسه ، به لام امرو تماشای اُم
کتیبه اُم کرد له حاشیه ی اُم کتیبه دا چاوم پی که وت نوسرا بو
که تو . کوری خدمت کار یکی منی .

قاضی گوت به چی اُمه اثبات اُکھی .

دزه که گوتی : روایت اُکبات له باوکی من و باو کم له با پیرم
بیدستویه تی وراسته له زمانه ی پشودا که با پیری با پرت
خدمت کاری خانه زادی ایه بون . قاضی که بیستی ناوی باو کو
با پیری بیان کرد زور ترسا وره ننگی سپی بو و کو داری بی
له رزی و گوتی : ای شیخ فاضل مرادو مقصودی تو چی به ؟

دزه که گوتی : مقصودی من اُمه یه که به دلیلی حدیثی
پیغمبر به کهم به بنده ی خوم و اُم مقام قاضی یه تی به له تو
بستیم و هرچی له ژیر دستی تودایه لیت و هر بگرم ،
و اولاده کانت هو بفروشم و قیمنه که یان و هر بگرم گذرانی
بی بکم .

قاضی له دلی خویا گوتی و او بلا اُمه چی مصیبتی بو
نوشی بوم چون اُم بلایه دفع بکم اُمجا قاضی زور گریا

وله دزه که پاره یه وه گوتی یا شیخ رجایه لهم شاره دارسوا
وبدناوم مه که . داوا وطلبی هرچی اُ کهیت بفرمو به روح
منت پاره اُتدهمی .

دزه که گوتی : ای قاضی قصریکم کریوه به هزار دینار
وله پاره یه یکدینارم بیع داوه نوصدو نهودو نودیناری
له سرم ماوه اُم پاره یه له تو اوی بدهری .

قاضی گوتی : یا شیخ زور باشه ایسته بدهستی مبارکی
خوت سندی بینوسه صلح بکهین من او پاره ی قصره اُدم
به تو . دزه که دستی دایه قلم وکاغذ بهدستی خوی سندی
صلحی نوی گه وره کانی شار وعلمان همو بون به شاه—د
موریان کرد که له وه پاش ایتر هیچ ادعایک له قاضی نه کات
اُجا قاضی نا علاج بو او مقداره پاره یه ی تسلیم به دزه که
کرد وگوتی ای جوان له خدا بترسه من طاقی اُوم نیسه
همو روژی اُذیت وآزارم بدهیت دزه که قبولی کرد ههلسا
بروات . قاضی به ژنه کهی خوی گوت لازمه نان وطمع
همر خور دی اُم دزه بدهین هتا له مهولا نانو نمکی ایچی له بهر
چاویت ، وایتر رحمان بهدات ژنه که گوتی باشه ناردی

مریشکیان بوسور کُرد له گل طه-امی خوش ... قاضی
 گوتی یا شیخ له رفیقی کردنی تو علم و دینی من زیاد اُیت
 حهز اُکهم صبر بکهی به دلیکی آسوده به پیکه وه نان بخوین
 دزه که عرض قاضی کُرد زور به جی به انتظاریان کُرد زنی
 قاضی چو وه لایان سفرهی داخست بریانی مریشک و طعامی
 خوش بویان دانا . قاضی له دلی خو یا گوتی وا باشه به دزه که
 بلیم مریشکه که تو بهش بکه اُگر موافق بهشی نه کُرد
 ته ریقی بکه مهه . به دزه که ی گوت یا شیخ حقی تویه بهشی
 بکه یت . دزه که دستی دریش کُرد مریشکه که ی پارچه کُرد
 سره که ی له برده می قاضی دانا ومله قوته که ی دا به زنی قاضی
 وهر دو باله که ی دا به دو کورره که ی قاضی باقی به که ی
 له برده می خو یا دانا گوتی بسم الله : بخون . قاضی گوتی ای
 غدار من گوتم وه کویه که به حقانیت بهشی بکه اُمه چون
 بهش کردنیکه کُردت ؟

دزه که گوتی : له پيشا سهره که ی بو تو دام نا چون که
 تو گه وره و سردار یت . ومله قوته که ی دام به ژنه که ت
 چون که او به تو تریک پیره . وهر دو باله که ی دام به دو

کوره کهت چونکه دو قول و بالی تون و باقی یه که بوخوم

بهش کردنی دزه که گوشتی مریشک به حقانیت له سهر

سفره‌ی طعامی قاضی

چونکه میوانم قاضی متحیر و سرسام‌بو جیوانی نه‌دایه‌وه
دستپاژ کرد به‌نان خواردن که لی‌بونه‌وه قاضی به دزه‌که‌ی

گوت : یا شیخ دو حامان بوبکه دزه که دهستی بهرز کرد
و گوتی یا خدا خانویکی ترم کریوه به چل آلتون نیو آلتونم
داوه سیونو آلتون و نیوی له سهرم ماوه قاضی أم یاره یه شم
بداتی و کچه که ی به من نکاح بکات له و خانوه رابنیشین
هتا من و قاضی بیدمان چاک بی . أمجا دزه که دستی هینا به
سهر و روی خویا گوتی آمین .

قاضی ووتی : لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم . ایتر
تو مقصودت چی یه ؟

دزه که گوتی مقصودم أمه یه که یدست

قاضی ووتی : تو چشتیک هه یه بیکه . له ماله وه حهوت
میلکه مریشکات هه یه وایمه پینج که سین اگر توأم
هیلکانه به بی شکاندن به ایمه بهشت کرد هه رچیت اوی
یدت نه دم .

ناردی هیلکه کانیا ن هینا دزه که زور فکری کرده وه
نه ی زانی چون بهشی بکات معطل بو به هیچ نوعی عقلی نه ی برری .
أمجا ژنی قاضی چوه پیدشه وه گونی بوچی بهشی نا که ی ؟
دزه که گوتی : من نازانم چون بهشی بکه م . معطل ماوم

ژنی قاضی جوابی دایه وه گوتی : وا اقرارت کرد نازانی بهشی بکهی تو شرط بکه هرچی له قاضیت سندووه بیده یته وه من أم هیلکانه وکویک لو تان بهشی بکه من وبی شکاندن .

دزه که فکری کرده وه له دلی خویا گوتی : من بهم هو عقل و تدبیر و حیلله یه وه نه م توانی بهشی بکه من أم ژنه چون اُتوانی بهشی بکات . دزه که راضی بو ورویشته هو لباس و اشیا ی قاضی له گیل گوید ریژه مصری یه که هینای و پاره کهیشی که له قاضی سندبوی دای نا و دایانه دست نیاویک به شرطی اوه اگر ژنی قاضی هیلکه کانی وه کویک بهشی شکاندن لی بهش کردن أم پاره و اشیا و گوید ریژه ی تسلیم به ژنی قاضی بکات و اگر نه ی توانی بهشی بکات گوید ریژه و اشیا و پاره که بوذر بیت و کچی قاضیش به دزه که نکاح بکه ن بیجگه له مانه پنجا آلتونی سور دیسان قاضی به دزه که بدات وها شرطیان کرد هردو طرف قبولی کرد .

أجبا ژنی قاضی هیلکه کانی هل گرت یلک هیلکه ی دا به دزه که ویلک هیلکه ی دا به قاضی و به هردو کوره که ی یکی یلک هیلکه ی دا و سی هیلکه ی بوخسوی دانا و گوتی

(بسم الله) بی خون .
 دزه که گوتی : ای ضعیفه بوچی بهراستی وه کویک
 بهشت نه کرد .

بهش کردنی ژنی قاضی (هیلکه کان) وه کویک وبی شکاندن
 ژنی قاضی گوتی : من بهراستی وحقانیت بهشم کردوه
 وهمو پیاویکی عاقل وزیرهك پهسهندی اُکات . ایوه پیاوژ

هر يه کی دو هیلکه کی گونتان هیه له گیل أم یك هیلکه یه اُبی
 به سی هیلکه و من ژنم هیچم نیه سی هیلکه کم بوخویم دانا
 که اُمه راسته وه کو یك مساوی بوین .
 دزه که ایترا هیچ قصه ی پی نه کرا هناسه ییکی ساردی هل کیشا
 گویدر یژ واشیا و لباس و باره که ی همو تسلیمی ژنی قاضی نه کرد
 و زور سویندی خوارد و لعنتی له خوی کرد که هتا ماوه له گل
 ژنان صحبت نه کات . وهه تاله (دنیا) دابو که چاوی به ژن
 اُکوهوت وهر آچهرخاند و سهیری ژنانی نه اُکرد ...
 ورویشته له مرگه و تیکا بو به مجهور حتی آخر عمری خدمتی
 مزگه وتی کرد ...

✽ به عنایتی خوا اُم حکایه ته شیرینه ته و او بو ✽

٤. بو آگاهداری

بهم زووانه حکایتی و گالته گه پی ملای مشهور دهر ته چی
زور خوشه و گشت حکایه ته کانی هر پی که نینه . مطالعه کردنی
أم کتیه شیرینه به همو خوینده واران کورد زبان توصیه
أکهین وهشتا رسمی نایابی تیدایه نرخنی (سیصد فلسه)
أمانهش له ژیر چاپه :

سهر گزشتهی کورره که چهل

تہم حکایه ته سهر گزشتی کورره کچه لیک شوانه .
ناوی به حسنه کچهل مشهوره له حیاتی خوی چی به سهر
هاتووه و چی کردووه ، وزور قصه ی عجیب و غتیکی هه به
هر کسی بیخونی ته وه له پی که نین خوی ناگری بهم زووانه دهر
أچی وبه همو خوینده واری لازم ته بی انتظاری بکهن
حکایتی پشله و مشک

أم حکایه ته خوشه به نظم کراوته کوردی . له ناوی
رسمیکی ره نگدار هه به وزور عبرت آمیزه . به هم
خوینده واران توصیه ی أکهین .